

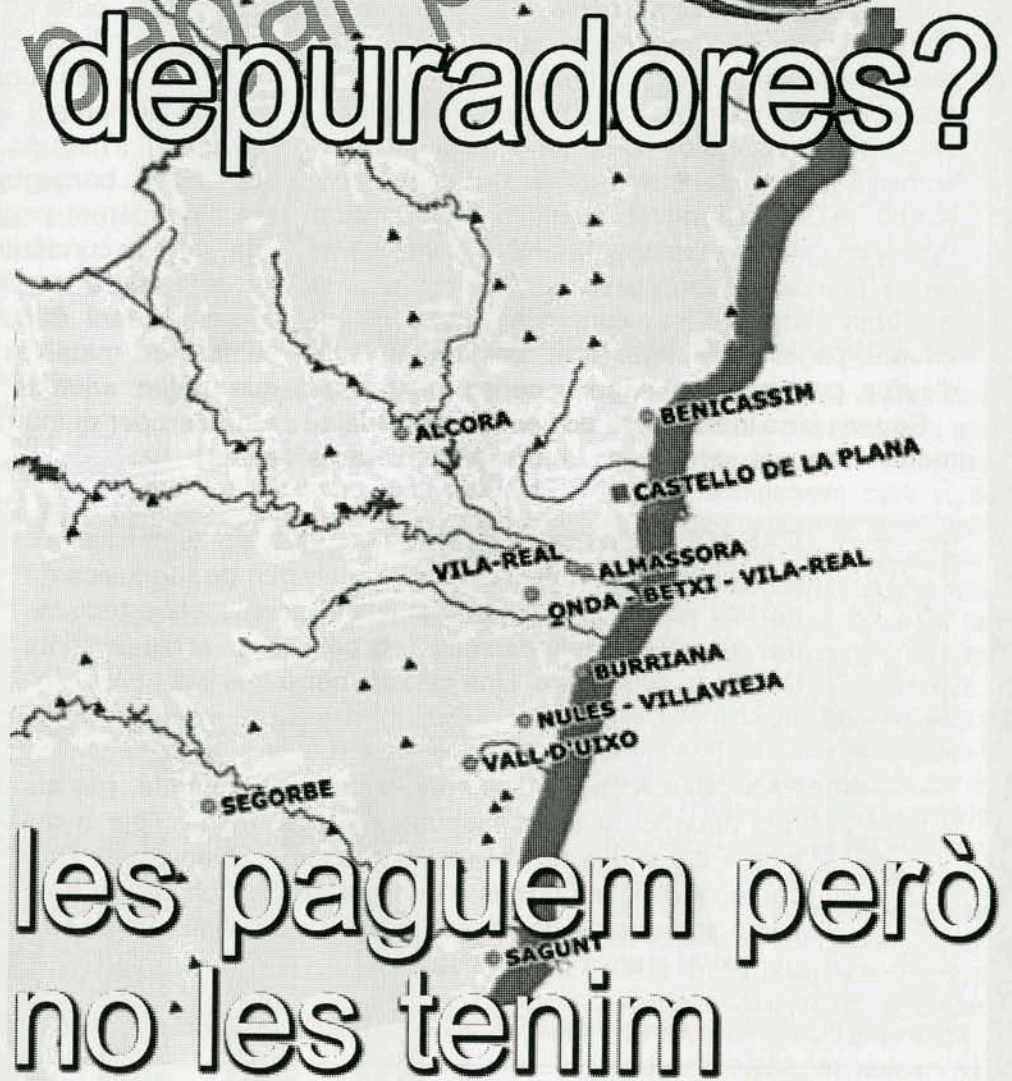
la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 18 de novembre de 2005 • Núm. 510 • Any X • 1 Euro

CULTURA: Pez en Raya ens portarà a l'Auditori una esbojarrada obra teatral

i les depuradores?

Desfeta del Benicarló Poblet a Lugo (8-2)

L'esborrany de PGOU es farà públic aviat

La Banda de Música celebra la seua festa: Santa Cecília

Paguem i paguem i ...

Així ens va. Fa unes setmanes parlàvem de la famosa eco-taxa dels electrodomèstics que ens han encolomat per un servei que no es prestarà. Aquest servei, encara està per començar (malament), però al que avui ens referim ja portem molts anys pagant-lo, des del 1992, i no ens ha servit per a res, almenys als benicarlandos, ens referim al Cànon de Sanejament. Si qualsevol de nosaltres mira el rebut de l'aigua, veurà que, a banda de pagar per l'aigua que consumim i pel manteniment de la xarxa, paguem també, a la Generalitat Valenciana, una altra taxa que, suposadament, hauria d'haver servit per a que ens depuressen les nostres aigües residuals. Hores d'ara, com tots ja ens n'hem adonat, pagar hem pagat prou, bastants milions d'euros, però el servei segueix sense prestar-se.

Segons s'ha indicat, des de l'entitat de sanejament, a aquest setmanari, Lerma (PSOE de fa

510

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

molta anys) ens va excloure del primer pla de les ciutats que podrien tindre una depuradora, després Zaplana, va continuar pel mateix camí i, ara, Camps, sembla voler arreglar-ho, però ... tal com van les coses no tocarà fins el 2008, si toca. L'entitat de sanejament s'excusa en que l'ajuntament ha canviat l'ubicació i això retardarà tot el procés uns dos o tres anys més.

Mundo, òbviament amb els anys que va estar governant s'hagués pogut espavilar més, perquè, amb la barbaritat de milions que hem pagat, ara n'haguérem pogut tindre no una, ... "vint-i-una", i no secundària (que l'aigua només serveix per a tirar-la a la mar), terciària i reaprofitant tot el seu efluent depurat. És curiós que siguem sempre els mateixos, els municipis del nord, els que patim aquesta mena de discriminacions. Algú sap per quina raó? Doncs que ens ho faça saber!

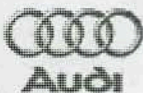
CARXOFA: Una caixa de carxofes per a tots els músics: els que viuen de la música, els que malviuen de la música (la música està molt mal pagada), els aficionats, els estudiants de música, els melòmans, ... Tots celebraran el dia de santa Cecília la seua festa. Una carxofa per a tots ells i elles.

PANISSOLA: per a l'ajuntament que no controla, per als que aboquen a les clavegueres il·legalment, ... per a qui siga. Però el que no pot ser es que tornen a aparèixer abocaments d'aigües brutes a la platja del Morrongo. Ara hem tingut sort que no ha passat a l'estiu, però sinó, ¡quina vergonya! Al menys per a nosaltres.

FE D'ERRADES

Per un error en la maquetació es va signar a Josep Manuel San Abdón la secció de la Guillotina, quan per tots és sabut que l'autèntic autor és Robespierre. El maquetador demana disculpes per l'errada.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Volem la nostra depuradora

Els ciutadans de Benicarló, mitjançant el cànon de sanejament que cobra la Generalitat des de 1992 hem pagat sobradament la depuradora que encara no tenim

text REDACCIÓ

La Generalitat Valenciana va crear l'any 1992 l'Entitat Pública Sanejament d'Aigües Residuals (EPSAR) i el cànon que finança les infraestructures hidràuliques. Fa anys que se'ns cobra puntualment però no veiem les noves infraestructures. Des del departament de premsa de la Conselleria d'Infraestructures asseguren que s'inverteix molt en depuradores i el seu manteniment i que a més s'està acomplint amb les dates que marca la Directiva europea, tot i que reconeixen els problemes que hi ha hagut amb Benicarló. Recorden des de l'entitat de sanejament que en tot el País Valencià hi han 400 plantes d'aquestes característiques i que, en deu anys se n'han fet més de 200 de noves, a més d'ampliar-

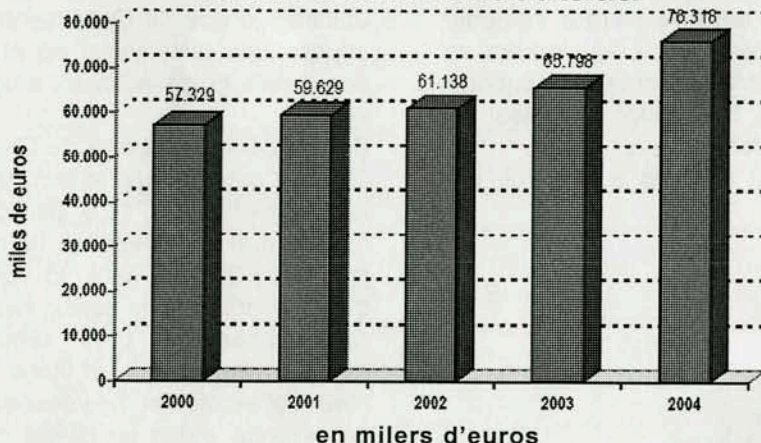
Concepte	Quantitat	Preu unitari	Import	Subtotal
SERVEIO MUNICIPAL DE AIGÜES				
INDICE				
CONSEJO REGULADOR				
TOTAL MUNICIPAL DE AIGÜES				
GENERALITAT VALENCIANA				
CANON VALENCIANO				
TOTAL				

Segons expliquen des de la Conselleria "s'ha d'apartar la idea que es recapta molt i es fa poc perquè el cànon no dona suficient per al manteniment de les plantes i les despeses que l'organisme ha d'afrontar".

De l'anàlisi d'una factura pagada per una família mitjana de

en compte segones residències ni les quantitats pagades pels grans consumidors - com indústries i hotels- comprovem com el cost d'una depuradora el tenim sobradament pagat. A tall d'exemple si Benicarló tinguera 8.000 famílies, pagaria uns seixanta euros l'any de cànon de sanejament que, multiplicat pels anys passats des de 1992 donaria una xifra superior als 6,2 milions d'euros, amb totes les exclusions mencionades. El cost d'una Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) ronda els cinc o sis milions d'euros en funció dels col·lectors generals i les diferents connexions amb la xarxa de clavegueram, segons expliquen des de la conselleria. L'EPSAR va recaptar el 2004 un total de 115.953.000 euros.

volum d'obra executada

se'n d'altres. "Les despeses van a pagar els sous del personal que gestiona les explotacions, la llum que es consumeix, els reactius, productes químics i el manteniment", fins al punt que l'EPSAR s'ha d'endeutar per fer obres.

Benicarló es constata que el cànon que trimestralment es paga suposa una quantia molt important del total de la factura i que pot arribar a superar fins i tot el cost de l'aigua consumida. Fent una estimació molt a la baixa, sense tenir

DESPROPÓSITS

Els despropòsits arranquen amb el I Pla Director de Sanejament dissenyat pel govern del socialista Joan Lerma i que, inexplicablement, va deixar fora importants obres al nord de les comarques de Castelló, com les plantes de Peníscola, Vinaròs i Benicarló. El II Pla Director, que arranca al 2002, ha estat impulsat pel PP i

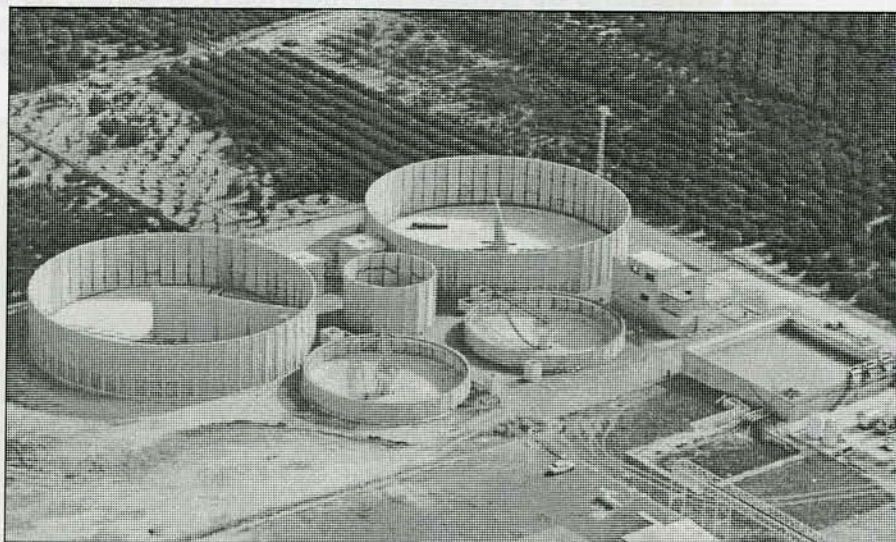
EL PSOE va oblidar el Maestrat

ve de la pàgina anterior

finalitza el 2008, data en la que el mapa del sanejament ha d'estar completat. L'inici d'aquesta segona fase ens ha ningunejat pel moment i els pressupostos de l'any 2006, segons va denunciar la passada setmana Esquerra Unida tornen a oblidar aquestes poblacions. Això si, se n'amplien d'altres ja existents.

CANVIS DE PROJECTE

La Conselleria s'aferra ara a la inestabilitat política de Benicarló i a la manca de consens que hi ha hagut per dir que "no ajuda en res" a la materialització de l'EDAR tot i que el retràs arranca des de la dècada dels anys 90. L'EPSAR assegura tenir-ho "tot llest per començar les obres", una possibilitat que topa amb la voluntat del nou equip de govern per canviar l'ubicació per tal d'evitar més olors a la nostra ciutat. El departament de premsa assegura que el radi de distància mínima de 2.000 metres de qualsevol nucli de població és "orientativa" i que els ajuntaments per necessitat d'interès pública poden excepcionalment acceptar qualsevol ubicació, al igual que ocorre amb les benzineres. Així recorden que al costat mateix de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València hi ha una grandíssima

depuradora i que les àrees metropolitanes impossibilitarien la construcció d'aquestes infraestructures. Per evitar això les administracions han d'establir mesures correctores quan es netegen els tancs o per evitar les molèsties a la població dels gasos que pugua emanar.

HO ESTUDIARAN

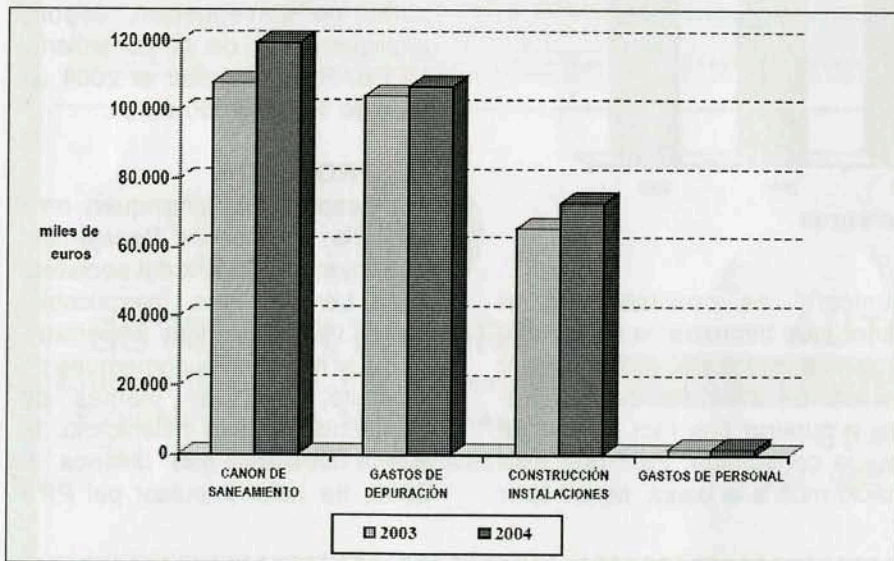
Amb tot, la Conselleria assegura que estudiarà si és possible comptabilitzar el canvi d'ubicació amb el projecte ja existent que havia d'anar al Pla Parcial II del Collet, que son els terrenys entre el cementiri i l'empresa IFF. L'Ajuntament vol ubicar-la a una cota molt superior prop de l'abocador municipal per evitar olors.

El canvi obligarà a construir una

estació de bombeig i pagar un alt consum per l'energia consumida. La Conselleria recomana ubicacions més baixes per a que les aigües residuals es traslladen per gravetat. L'afegit o modificació al projecte -si és possible- haurà d'incloure nous estudis d'impacte dels col·lectors. En qualsevol cas "els canvis retarden molt", recalquen. Les obres duren un mínim d'un any i mig i "molts tràmits s'hauran de retrotraure al canviar els terrenys del projecte". Son els ajuntaments els que decideixen la ubicació ja que "la Conselleria no imposa uns terrenys si no hi ha acord dels grups polítics", afegixen.

De l'estudi de l'Informe de Gestió 2004 es desprèn que la facturació ha augmentat un 10,9 per cent mentre que les despeses ho han fet en un 2,7 per cent. El volum d'obra executada ha assolit nivells mai aconseguits però segueix sense invertir el que el litoral del Maestrat es mereix. Les despeses de personal estan en nivells molt baixos que no arriben a l'u per cent del pressupost total.

Ja hem pagat massa per una correcta gestió i tractament de les aigües que encara no existeix. Cal dir prou. Volem la nostra depuradora.

L'alcalde difondrà el futur PGOU després de denunciar que el PP ja reparteix fotocòpies

text JORDI MAURA

L'alcalde de Benicarló, el socialista Enric Escuder, va denunciar - referint-se a l'oposició - que "s'estan realitzant repartiments a algunes persones de fotocòpies dels documents i esborranys lliurats als grups polítics de la Corporació per a la seua reflexió", el que segons l'alcalde pot generar una opinió equivocada entre els ciutadans si no compten amb la informació en conjunt i de primera mà.

Per aquest motiu l'alcalde va assegurar que l'esborrany serà presentat públicament a l'Auditori municipal perquè el coneguen els ciutadans "perquè és d'interès general i es mouen molts interessos". El pròxim dia 21 els grups polítics locals -PSPV, PP i Bloc- s'entrevistaran amb l'empresa de Xerés Territorio y Ciudad autora

L'alcalde socialista

del document de revisió de l'actual PGOU que data de la dècada dels 80. Després de la presenta-

ció es redactaria un concert previ amb les línies mestres per a l'urbanisme dels pròxims anys "on hi haurà transparència i es transmetrà al PP la mateixa informació que a la resta dels grups".

Escuder va manifestar que vol articular vies perquè quan el ciutadà tingui informació sobre el PGOU pugui obtenir una resposta de tipus tècnic "bé de l'equip redactor o dels tècnics municipals que ara no podem assegurar". Amés va afegir que el Fòrum sectorial de Participació tindrà un paper fonamental en el procés.

Escuder demanarà explicacions a Territorio y Ciudad davant l'afirmació "gratuïta" sobre els agricultors de Peníscola, la majoria de Benicarló, de ser "malgas-tadors d'aigua, de tindre explotacions residuals i de comptar amb una baixa preparació i formació.

Urgent ocupació del Barranquet

text JORDI MAURA

El Consell, reunit divendres passat en sessió plenària, va aprovar declarar la urgent ocupació dels béns i drets subjectes a expedient d'expropiació forçosa de l'Ajuntament de Benicarló, per a l'execució de l'esperat projecte de pont de l'Avinguda del Papa Luna sobre la Rambla d'Alcalà de Xivert a Benicarló. El Consell assenyala que aquestes obres deuen portar-se a terme "amb celeritat" ja que és necessari evitar les inundacions que periòdicament sofreix la zona adjacent a la Rambla. El retard en l'execució d'aquest pont va ser un dels arguments esgrimits pel Bloc Nacionalista per a trencar l'acord de govern que mantenien amb els populars des del principi de la legislatura. Res més arribar el PSOE i el Bloc a un acord van obrir dues línies de treball per a accelerar la construcció d'aquest pont abans de l'arribada de les pluges per a així evitar les reiterades inundacions d'habitatges en aquest tram final de la rambla, conegut a Benicarló com Barranquet.

D'una banda obrien la via de l'expropiació forçosa i per una altra la de la negociació amb la cadena Intermarché, propietària dels terrenys afectats. El Consell va avançar al primer edil de Benicarló, Enric Escuder que de no declarar-se la seua urgent ocupació s'utilitzaria la Llei d'Acompanyament dels Pressupostos per a accelerar la disposició d'aquests terrenys. Ja hi ha així via lliure per a abordar l'ampliació.

Filant la xarxa

CONTRASTANT.net
una lectura dels mèdia

<http://www.contrastant.net/>

Col·lectiu vinculat a la sociologia dels mitjans de comunicació. El seu lloc en la Xarxa conté gran quantitat d'articles i documents que analitzen la forma en que els mitjans de comunicació fan el seu treball, denunciant els casos en que no són objectius ni professionals.

la.rata.sensefils@hotmail.com

Dones i empresàries

El món de l'empresa i les dones va ser l'eix de la jornada que es va desenvolupar en el Museu de la Ciutat de Benicarló amb el suport de la Cambra de comerç de Castelló que va contar amb dades molt significatives. De les vint-i-tres empreses que es van crear a Benicarló al llarg de l'últim any, més de la meitat van ser promogudes per dones emprenedores. Encara així les dones s'enfronten a algunes dificultats a l'hora de fer-se empresàries ja que no juguen amb avantatge a l'hora de crear un negoci.

Malgrat això la tendència indica que estan prenent la iniciativa en el món empresarial. El programa PAEM que ha engegat la Cambra de comerç, ofereix assessorament sobre la viabilitat, jurisprudència i l'economia empresarial. Amb això es pretén que les dones prenguen consciència de la seua capacitat com creadores d'empreses. El vuitanta per cent d'empreses creades per dones, són unipersonals. El programa intenta fomentar la creació de llocs de treball en aquestes empreses a través de la capacita-
ció de les dones emprenedores.

els divendres laveu

La Banda celebra Santa Cecilia

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

L'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" es disposa a celebrar en la setmana del 19 al 27 els actes relacionats amb la seua patrona Santa Cecilia.

Aquests actes començaran el dia 19 amb una festa campera al "mas del caduf", amb vaquetes, sopar i ball. El 20 al matí, cinema i jocs per als amics, alumnes de l'escola i simpatitzants en el seu local del carrer Cabanes i, a la tarda, a les 20 hores, la secció juvenil de l'associació musical realitzarà un concert juntament

amb la coral Petiquillo pertanyent a la Coral Polifònica Benicarlanda .

La Banda Juvenil, filial de l'associació musical de Benicarló, la formen 76 músics menors de 18 anys, dels quals, 53, estan a la banda de l'Associació Musical (gran), de la qual es nodreix. La Banda realitza una mitjana de 8 a 10 actes l'any repartits entre Benicarló i altres localitats de la província. A més, la banda juvenil es reforça de músics de la pròpia escola de l'associació, que actualment té un total de 146 alumnes de grau elemental (a més de dos grups d'adults) i, en alguns casos, també es reforça amb algun component del conservatori " Mestre Feliu", hereu de l'antiga escola de música de la societat.

L'escola de la societat té, actualment, 15 professors en les diverses matèries i instruments i el nivell requerit per a entrar en la banda juvenil és el de tercer de grau elemental (no obstant, això depèn del cas concret de cada alumne). El seu repertori abasta obres de noves tendències , versions originals per a banda, música de pel·lícules, música espanyola , simfonies clàssiques etc...

NW2k5 a la palestra (2/2)

text JOSEP V. TAUS

La Veu: És només per a joves "penjats"? Per a frikies?

Salva: Caram!, tothom pensa el mateix però estan molt equivocats. És una festa per a tots. Hi ha gent de totes les edats i de totes les condicions socials. A Internet tots som iguals... encara que -somriu- hi ha molt de friky solt.

Paco: També s'arrimen professionals altament qualificats, treballadors de grans empreses del sector informàtic, que utilitzen Netweekend com punt de trobada per passar uns dies junts i compartir experiències.

La Veu: Hi ha qui diu que les party només són per a "pirates" recelosos d'omplir el disc dur de cançons, películes i fotos pujades de to. Tenen raó?

Salva: La majoria de gent, busca la convivència i passar-s'ho bé. Te'n recordes de les colònies quan tenies 14 anys? Doncs, és el mateix però amb l'ordinador baix del braç.

Paco: Recorda que les veïnes del poble que acollia les colònies sempre deien que els xiquets eren uns bandarres. Avui els hi diuen pirates.

La Veu: Què destacaríeu de l'edició d'enguany?

Salva: La comoditat al recinte. La nova distribució ha sigut tot un encert.

Paco: Molta gent ens ha felicitat per el bon aspecte que li hem donat a l'annex del poliesportiu. L'afluència de públic també ha sigut molt gran, durant tot el dia teníem visitants i l'àrea d'accés públic a Internet no ha estat buida en cap moment.

La Veu: Quines novetats heu introduït?

Paco: Podem destacar la piscina i la llum indirecta però, sobretot, la transparència de l'organit-

zació. Vam redissenyar l'àrea de servidors perquè fora el punt d'informació i la veritat és que vam rebre moltes més visites que en anteriors edicions.

La Veu: Per a mi, el gran encert d'enguany ha estat incloure en la nòmina de conferencians a Jorge Cortell. Costa molt aconseguir col·laboracions de gent de qualitat?

Salva: La veritat es que sí. És agost i tothom vol descansar encara que hi ha gent que fa tot el possible per col·laborar.

Paco: D'altra banda, el fet de que Aunet es preocupa cada vegada més per la qualitat fa que comencem a ser una party atractiva per als ponents i que, poc a poc, ens siga una mica més fàcil convèncer-los. Hem de tindre en compte que Aunet està aconseguint ponents d'alt nivell només fent-se càrrec de la manutenció quan aquests mateixos conferencians tenen uns catxés prou elevats quan acudeixen a altres actes.

La Veu: La conferència de Cortell que, entre d'altres coses, criticava durament el cànon de la SGAE, va tindre lloc poques hores abans de l'actuació musical d'una directiva de la SGAE. Coincidència o maldat?

Paco: No -somriu-. La "Sole" -la vocalista de Presuntos Implicados- és l'activista més activa de la SGAE però només ha estat una coincidència, sense cap maldat. Haguera estat bé anar

després al concert amb cartells de "NO AL CÀNON". A quin cap cap que per guardar les fotos del meu fill a un CD haja de pagar una taxa a la SGAE?

La Veu: Quin lloc ocupa la Netweekend en el panorama estatal?

Paco: La primera edició va ser considerada per "El Periódico de Catalunya" com una de les dotze parties més interessants de tota Europa.

La Veu: Per acabar, hi haurà NW2k6? Hi ha rumors que apunten a una oferta per traslladar-la a Vinaròs. Què hi ha de cert?

Salva: La resposta és difícil. De ganes en tenim moltes encara que hi han alguns problemes que haurem de resoldre. Oferta formal no n'hi ha però Ono -el proveïdor de la connexió a Internet de la Netweekend- té molt d'interès en Vinaròs. Però s'ha de pensar que quasi tots som benicarlandos i volem seguir a casa nostra. Esperem que augmente la col·laboració per part de l'ajuntament, fonamentalment millorant les instal·lacions per poder augmentar l'aforament i poder fer el muntatge més ràpidament. Netweekend és de Benicarló i és on s'ha de quedar. Volem que les empreses i l'ajuntament s'involucren molt més.

Paco: Volem afegir que Netweekend necessita ajuda, és a dir, voluntaris i col·laboradors perquè tenim molts plans de futur per a Netweekend.

La Veu: Gràcies, per tot. Esperem trobar-nos a la Netweekend 2k6.

(c) 2005 Josep V Taus
(jvtaus@salvemlatossa.org)

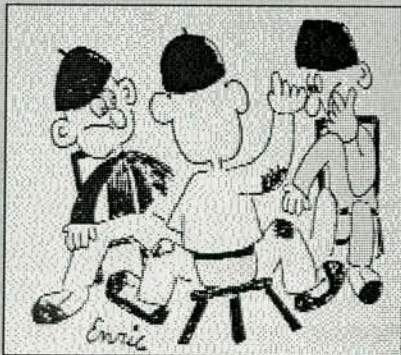
S'autoritza la còpia i distribució d'aquest document complet per qualsevol mitjà si es fa de forma literal, es manté aquesta nota i s'indica l'autor.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

A MADRID. Un tafaner va vore per la tele un benicarlando que, envoltat de pancarteros, es manifestava pels carrers de la Villa y Corte. Fetes les pertinents preguntes a qui s'havien de fer, va saber que des d'ací havien sortit dos autocars disposats a cantar amb fervor el "Borrequito como tú" i a recolzar aqueix adalid de la tolerància i el respecte que és el senyor Jiménez Losantos. De veritat li volen fer creure a algú que tot el problema que hi ha en l'ensenyament és només perquè s'avalua o no la religió catòlica? Que vingui Déu i ho veja!

ELECCIONS. Un tafaner ha parlat amb un candidat a les properes eleccions municipals i li ha assegurat que si ell obté l'alcaldia el primer que farà serà baixar els jornals dels regidors a la meitat. Com li deien a aquell senyor que es passejava per les clavegueres de Barcelona...? Ah, sí, Lerroxx, Alejandro Lerroxx i el seu pensament es deia lerroxxisme. Molts de mestres hi ha en aquesta

sempiterna art de la demagògia.

EL PART DE LES MUNTANYES. Conten que les muntanyes van tenir un part llarg i complicat per acabar parint... un ratolí. Per fer néixer un animaló d'aqueixes característiques enguany ja haguera pogut haver Premis Alambor. Es veu que n'eren massa fent força.

APARCAMENT. El senyor alcalde no acaba de tindre clar el codi de circulació, si més no pel que fa referència a les qüestions d'aparcament. Aquesta setmana passada tornava a tindre el seu cotxe mal estacionat. En aquesta ocasió l'assumpte no és tan greu com l'altra vegada perquè l'home es va limitar a fer el mateix que la

policia municipal i al mateix lloc.

DINOSAURES. Després d'haver visitat amb detall l'exposició sobre aquestes bèsties de la prehistòria que hi ha al Centro Comercial Costa de Azahar, els tafaners poden donar fe que no han vist cap exemplar de Mundosauri rex i cal deduir, per tant, que aquest animal polític encara forma part de la fauna actual i no es troba, ni molt menys, fòssilitzat. Que es preparen aquells que el donen per extingit.

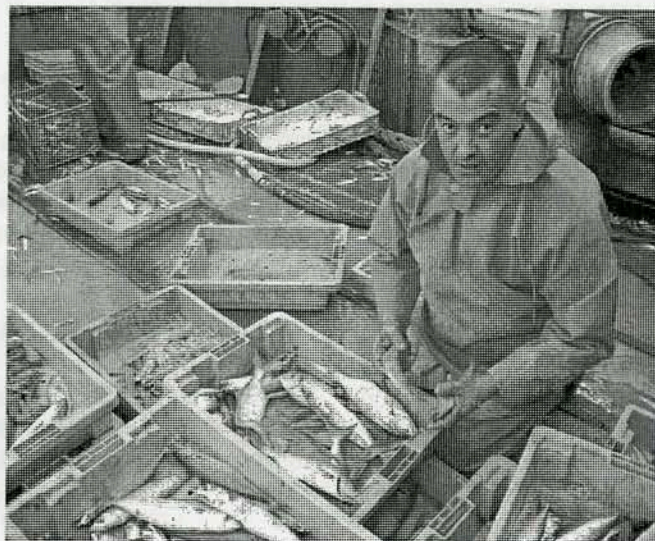
PASSEIG MARÍTIM. Tampoc deu ser cert que els han proposat als propietaris de la paradeta de gelats del Morrongo que no la tanquen d'hivern perquè ara podrien fer un bon calaix amb la venda de caretes protectores contra les males olors. És una llàstima perquè també podrien oferir soles de sabata d'usar i tirar per poder xafar sense temor les xumeles que emergeixen amb les pluges. I, una vegada posats, tot aprofitant la vergonyosa il·luminació d'aquesta via pública, el personal compraria llanternes per poder-hi circular quan es fa fosc.

Capítol 6

text DOCTOR CLIMENT

En arribar la tardor, baixa la feina dels desplaçats a l'hospital, ara bé, comença la grip i els constipats. La qüestió és que quan no uns d'altres sempre donant pel sac i el doctor sempre amb bata i l'estereoscopi al coll. Però divendres passat que tenia el dia lliure, va trobar-se el mariner Rom Empetxinat al bar i després de fer-se un cigaló i una copa de Terri el vell llop de mar el va convèncer per fer una jornada a la mar.

El doctor, en l'estat de felicitat que es trobava després d'ingerir aquells ansiolítics, no va dubtar a sortir cap a la mar, aquest espai incertament infinit que veia des del quiròfan de l'Hospital de la Mar a la Barceloneta mentre destripava els budells d'algun pacient.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 509

text EL LECTOR

Aquesta setmana aniré directe al gra, i no em posaré amb altres coses que no estiguen relacionades amb el contingut de la revista publicada la setmana passada. Per exemple, no penso dir res d'uns que han complert tants anys com vostés i que ben aviat els doblaran en números, fenomen paranormal - només equiparable amb el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos- que fins i tot fa fer carasses a las caras de Bélmez i no deixa descansar en pau l'ànima del malaurat Jiménez del Oso.

Directe a la notícia. Un antic -antiquíssim, prehistòric diria jo- col·laborador d'aquesta casa és el nou cap de premsa de l'ajuntament. Tremolem? No, dona, no cal. Ben segur que tots aquests anys que ha estat allunyat de les pàgines d'aquesta marginal publicació li han aprofitat de valent. No tinc cap dubte que aquest període de desintoxicació li farà veure les coses des d'un punt de vista neutral, sense acritud i amb una gran perspectiva i imparcialitat. Sense que es puga considerar com un precedent, jo també em vull unir als bons desitjos que expressa la carxofa de la setmana. L'única cosa que em sap greu és que ara sí que no tornarà a La Veu. Fins ara li llançava alguna puntadeta de tant en tant que ell, naturalment, ignorava. Ara, ni això.

Veig amb un gran goig, no exempt de discreció, que s'han incorporat nous col·laboradors a la revista. No considero la joiosa tornada de Taus com una nova incorporació, encara que sempre és

benvingut un col·laborador de qualitat tot i que allò que ens porta ja fa gairebé tres mesos que ha passat. Segueixo buscant les noves incorporacions i em trobo una pàgina nou amb un poeta sarcàstic i un buscador de pàgines subversives per internet. Bé estan aquestes dues micro seccions. Espero que la regularitat en siga la tònica i que el rapsode siga encara més sarcàstic, corrosiu i mordaç. Què vol que li diga, senyora Garcia? A mi és el que m'agrada i no puc fer-hi res. Em va el pal i això és el que hi ha. Jo seria un dels del boicoteja'm i faria tot el possible per fotre els Losantos, Ramírez, Vidal, Ànsar i la dreta rànica i clerical. Però al pobre Rodríguez Ibarra no que està delicat del cor. Seguint a la recerca i lectura de nous col·laboradors, em trobo que a la pàgina dinou hi ha una crònica del futbol sala, esport de moda a la nostra ciutat. Ja l'he trobat! El darrer nou col·laborador. M'he llegit la crònica. Ben feta, equilibrada, objectiva... el mateix que fan els del futbol, vinga. A vore si la cosa agafa una certa regularitat i no deixem el fil. Li dono la benvinguda al Javi Pau. Clar, li la dono jo en representació meua. Quede clar que jo em represento a mi mateix sense cap tipus d'adhesió. Potser algun dia aniré a veure un partit d'aqueixos. La setmana que ve buscaré nous col·laboradors.

Em fa la sensació que darrerament els tafaners estan una mica esbarrats. Potser siga una apreciació personal, però m'estimo més les xafarderies de safareig que no les polítiques. Però clar, a cadascú li agrada una cosa i jo sóc del món

del tomate. Jo voldria saber ensopegades, separacions, rotllets, embarassos... en una paraula, xafarderies de les de debò. Li posaré un exemple. L'altre dia em vaig assabentar del preu del sopar-representació de "La velada en Benicarló" que es va fer a l'albergue. Preu de cotillón. Quasi res. Aqueixa sí que és bona. Qui va anar? Els va agradar el sopar? Va haver bon ranxo? La barra lliure era de garrafa? El tancredisme va ser el protagonista? El sopar va estar a l'alçada de la rascada de butxaca? Aquí tenim l'autèntic tafaner.

Un dubte que tinc, sense cap ànim d'ofendre ningú. Què cal per a formar part de l'Associació de la Dona? Podria un home fer, per exemple, un curs de macramé o de porcellana russa?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

I grossa. Massa grossa. Si la setmana passada li va tocar a Joan Raül Burriel, aquesta li ha tocat la xina a San Abdón. Afortunadament, els seus lectors coneixem el seu estil, tan lluny de la desmesura verbal de Robespierre. Espero una fe d'errades com cal. Un dels puntals de La Veu no es mereix aquest greuge.

Què fa una notícia del club de natació a la pàgina sis?.

Encara pitjor, què fa una infame crònica dels del futbol a les pàgines centrals? Què vol dir aqueix desmesurat reportatge fotogràfic? On està la notícia? Calia tant? Em sembla que els està donant massa peixet i s'ho creuen massa. La idea de la crònica social és meua. Ha desaparegut el sumari...

laveudebenicarló

100 per cent nostra

laveudebenicarló

Al vent, quin vent?

Fronteres

text JOAN HERAS

En una de les classes de sociologia -una de les matèries de caràcter optatiu que l'alumnat de 2n de Batxillerat pot cursar- hem treballat la cançó d'Ismael Serrano que es titula Papa, cuéntame otra vez. Aquesta cançó fa un bon retrat del que van ser les mobilitzacions estudiantils de finals dels seixanta i principis dels setanta. És molt curiós com Ismael Serrano, amb la seva mirada tan i tan típicament madrilenya, explica que una de les expressions d'aquell moviment de reivindicació d'un món just, sense guerres ni explotacions, era cantar la cançó Al vent de Raimon. També explica que passats els anys de tota aquella lluita no n'ha quedat res i que ara ja ningú canta Al vent. Està clar que Ismael Serrano podria haver mencionat alguna altra cançó emblemàtica 'algun altre cantautor del moment, però sens dubte la cançó de Raimon va ser una de les cançons més cantades en aquells anys de finals de la dictadura amb una significació política, com un himne metafòric de la llibertat.

Vaig preguntar als meus alumnes si coneixien aquella cançó i la resposta unànime va ser que no. No coneixien ni la cançó ni el cantant. Els vaig intentar explicar qui era i qui és Raimon i quin sentit tenia aquella cançó en el context polític en què el cantant de Xàtiva la va escriure i la va cantar. Els vaig prometre -potser ells consideraran que més aviat era una amenaça- que escoltarem aquesta cançó un dia d'aquests a classe.

He intentat entendre el perquè d'aquest desconeixement. I remarco la idea que estic parlant del coneixement o desconeixement d'un

cantant i no pas de si agrada o interessa: podem conèixer l'obra d'un artista, d'un escriptor, d'un científic, , saber què ha fet, quin lloc ocupa dins el panorama general de la nostra cultura i decidir tranquil·lament que no ens agrada o no ens interessa.

Una primera raó del desconeixement de qui és Raimon per part de l'alumnat rau en la diferència generacional. Sens dubte Raimon neix com artista en un moment concret que ara, als nostres joves, els queda molt i molt lluny. Però aquesta raó és clarament insuficient perquè, per una banda, Raimon continua actiu avui com a cantant i, per l'altra, alguns dels seus companys d'aquell moviment de la Nova Cançó no tan sols continuen actius sinó que són perfectament coneguts (penso d'una manera molt especial en Serrat i, en un altre nivell, també en Lluís Llach).

Una segona raó pot ser que Raimon no ha tingut -o ha deixat de tenir o no ha volgut tenir- una força darrera que garanteixi una presència pública continuada i, per tant, un espai de publicitat. Potser és que avui només es coneixen aquells cantants que treballen amb una discogràfica potent que pot distribuir discos i publicitar bé el producte. O que no existeix una aposta clara de les nostres institucions que garanteixi que es pugui editar i distribuir correctament cançó -o música en general- feta pels nostres artistes, tal i com passa a França o a Euskadi?

O potser aquest desconeixement rau en el fet que els mitjans de comunicació del país, els programadors culturals, els programes educatius, etc, ignoren un fenomen cultural de primera magnitud com és la cançó d'autor? No ens costaria gaire

constatar quant de temps dediquen les nostres televisions i ràdios públiques a difondre l'obra dels artistes del propi país -i no parlo només de Raimon, sinó també de nous cantautors molt interessants com Feliu Ventura o òscar Briz, de grups com Obrint pas-; quantes vegades han vingut a Benicarló a fer concerts, quantes vegades els fem escoltar en les nostres classes....

Em sap greu que els meus alumnes no coneguin algunes de les cançons memorables de Raimon, cançons que parlen de l'amor i la lluita, del pas del temps i de les ciutats, dels amics i els records.... em sap greu que no coneguin les cançons en què ha musicat amb respecte i encert alguns dels nostres poetes fonamentals -Ausiàs March, Jordi de sant Jordi, Pere Quart, Salvador Espriu. I també em sap greu que no coneguin una de les cançons d'amor més boniques que s'han escrit, Com un puny, que explicada manera magistral la sensació de buit i de solitud que s'experimenta quan la persona estimada se'n va durant uns dies i com de càlid i plaent és el retrobament.

Ben aviat dedicarem una de les classes a escoltar i comentar Al vent, i Com un puny. Potser un dia d'aquests podrem anar a l'Auditori a escoltar un concert d'un dels nostres cantautors. I potser, fins i tot, algun dia una de les nostres televisions en parlarà. Potser algun dia el vent bufarà en una altra direcció i ens serà més fàcil descobrir i gaudir de bones cançons fetes per artistes que ens ofereixen en tres o quatre minuts petites meravelles que ens fan pensar, ens fan riure, ens fan emocionar, en fi, ens fan viure.

CULTURAL

BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/
 HERAS, XAVIER/
 JAVI PAU, CARL/
 JOSEP V. TAUS/
 G. SEGARRA, RO/
 Fotografies/ M/
 GREC

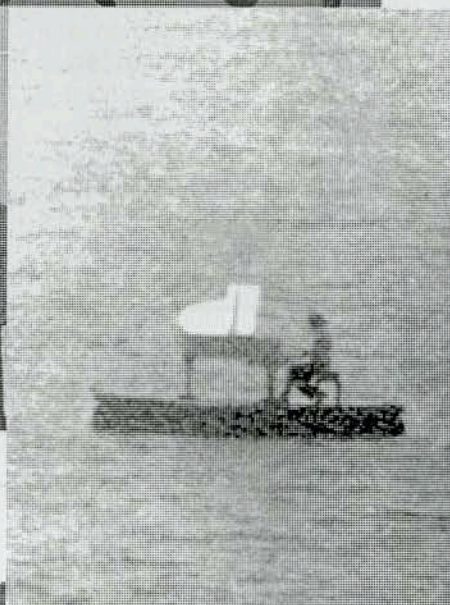
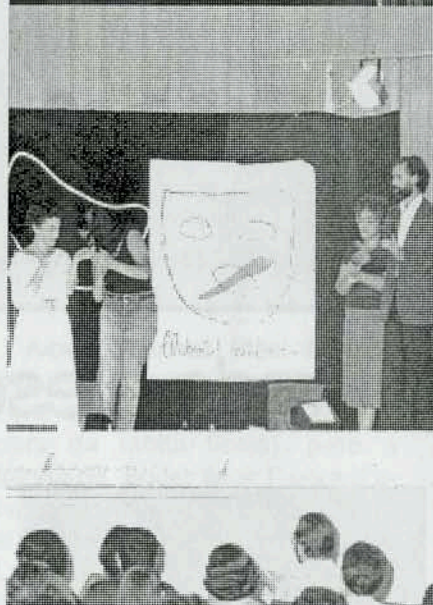
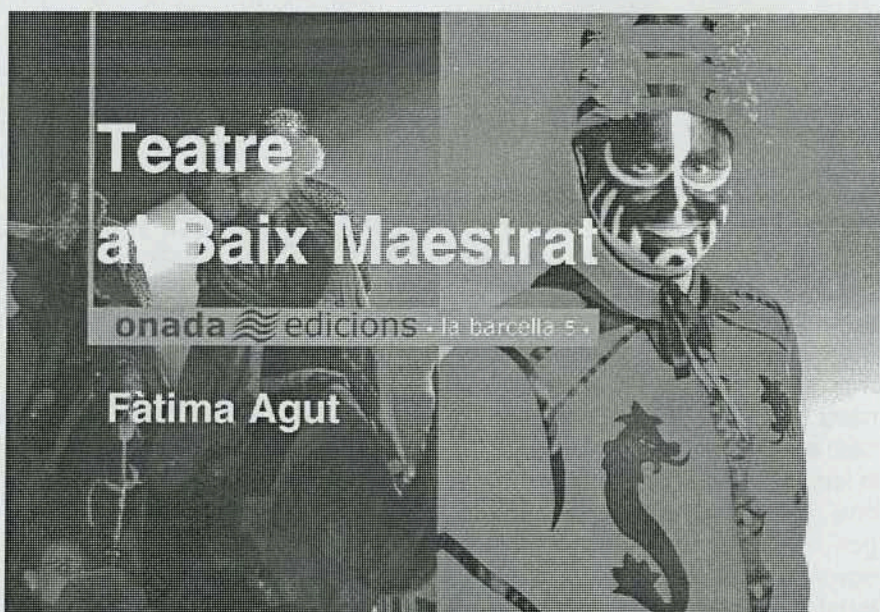
Tot el teatre popular en un llibre

text JORDI MAURA

Divendres 25 a la seu de la Panya el Setrill es presentarà el treball Teatre popular religiós i noves dramaturgies al Baix Maestrat, obra de Fàtima Agut, guanyadora del Premi Alambor d'Investigació Històrica 2002. La comarca del Baix Maestrat és el marc geogràfic triat per donar a conèixer les manifestacions teatrals que es produeixen al voltant de les festes religioses del calendari festiu propi d'una societat rural i que s'han mantingut o s'han recuperat malgrat l'evolució econòmica i social dels seus pobles.

L'estudi també mostra un nou teatre, fruit dels canvis polítics que es donaren als anys setanta del segle XX, i recorre una petita part de la llarga i brillant trajectòria de l'artista del Baix Maestrat més internacional: Carles Santos que presentarà l'acte.

Fàtima Agut i Clausell va nàixer a Almassora l'any 1951, és llicenciada en Filologia Hispànica per la Universitat de València i doctora en Filologia per la Universitat Jaume I de Castelló. Com a estudiant del teatre castellanenc ha fet de comissaria dues exposicions sobre la història del Teatre Principal de Castelló a través dels seus programes i cartells, ha publicat articles en les revistes Ñaque, Fiestacultura i Dossiers feministes i els llibres Cent anys

de teatre a Almassora, premi d'Investigació Vila d'Almassora 2001, Dones d'Almassora (2004) i

l'edició de les Obres dramàtiques de Pelayo del Castillo López (2005).

la nova adreça electrònica de la veu

laveubenicarlo@terra.es

ERE BAUSÀ, J.COS, JOAN BURRIEL, NATALIA SANZ, S LLUCH, RAMON PARÍS, TOLITO, JORDI MAURA, BESPIERRE I EL SAMARUC, NATALIA SANZ, JAVI PAU, ORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Resseguint les passes de marco polo

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ANTONI TORREÑO.
Empremtes de Xahrazad.
Brosquil edicions. València.
2005.

Amb aquest llibre l'autor va guanyar el I Premi de Literatura de Viatges Ciutat de Benicàssim, 2004. De somiatruites es defineix diverses vegades al començament del llibre Antoni Torreño, i com a tal somnia amb Xahrazad, la narradora de "Les mil i una nits", i amb conèixer els paisatges i els personatges de les seves històries. Un encàrrec editorial, la traducció al català del "Llibre de meravelles del món de Marco Polo", accentua el seu desig i decideix travessar el continent asiàtic d'extrem a extrem seguint la ruta de la seda, com va fer el mercader venecià fa més de set-cents anys.

En el seu viatge l'autor pas-

sarà per Turquia, Iran, Turkmenistan, Uzbequistan, Kirguizistan i la Xina. Antoni Torreño fa el trajecte sense presa, fixant-se en els petits detalls que va dibuixant incansablement, la seva prosa va recreant-se amb els paisatges que visita, amb els contrastos entre les diverses cultures que descobreix, amb els viatgers europeus amb els qui es creua i amb els nadius que li donen acollida. De tant en tant sorgirà una contarella

fantàstica, o un vell monument carregat d'història, o el record de familiars i amics deixats a València.

És curiós comprovar com sovint els pobles veïns malparlen els uns dels altres, i no és estrany trobar-se amb l'advertència que si segueix endavant es pot trobar amb gent perillosa, tanmateix es trobarà gairebé sempre amb gent amable, i correspondre a l'amabilitat li costarà tenir per exemple que empassar-se un ull de corder bullit amb que és obsequiat per uns pastors mongols. Només l'arribada a Xina se li farà insuportable i li vindrà un gran desig de tornar.

"Empremtes de Xahrazad" és un llibre on el lector no trobarà grans aventures, sinó que gaudirà sobretot del viatge interior de l'autor amb pàgines sovint d'un gran lirisme i d'una prosa exquisida.

Una burrada a escena

text JOAN PEIRÓ

Una burrada d'espectacle. Així és com defineixen els seus creadors esta obra de difícil classificació. "Hot burrito" ha sigut l'última aposta teatral del cicle de tardor que organitza la regidoria de cultura de l'ajuntament de Benicarló. Després de l'èxit de "Pésame mucho", la última de les creacions de la companyia sevillana Pez en Raya, és Hot Burrito. La representació invita al públic a un viatge mental en primera classe. Un trajecte en que cada assistent ha pogut accedir a la seva pròpia ment sense brúixola ni cantimplora.

Amb l'humor absurd que caracteritza al grup, els espectadors han descobert perquè es tan difícil

llegir del revés o perquè ningú es capaç de memoritzar la guia de telèfons amb rapidesa i facilitat. Amb el seu tercer espectacle, la companyia ret homenatge a totes aquelles persones que lloguen o compren burrades en paquets de quilo.

Amb "Hot Burrito", Joan Estrader i Cristina Medina, donen una passa més en la seva particular exploració de l'absurd que quasi sempre envolta la vida dels éssers humans. El protagonista de la història, tenia una núvia que sempre vestia camisetes de color groc. El dia que el va deixar, el va besar al front i li va dir: Hot Burrito.

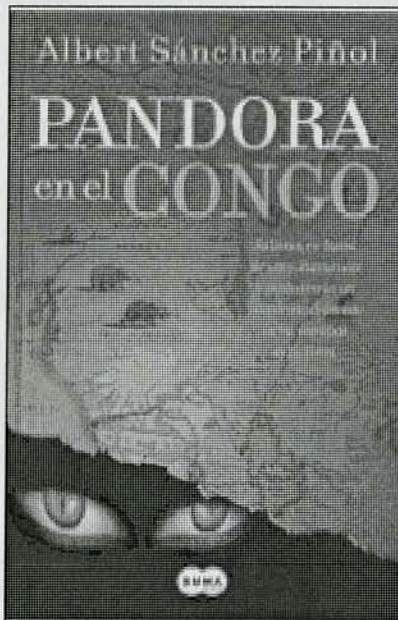
Regalar llibres per Nadal

text SUSANNA ANGLÉS

Sempre és una mena de fórmula que mai falla. Regalar un llibre per a afrontar l'allau de compromisos d'aquest any no estaria gens malament, sempre és una sortida per afrontar un bon maldecap que sempre ens atrapa amb l'adquisició de no pocs detalls. L'altre dia estava en una llibreria i no vaig poder deixar de fixar-me amb un bon grapat de novetats que, segur, vos poden interessar per a pal·liar aquesta mena de nus que es fica al cap a l'hora de tindre que regalar quelcom per a la festivitat de Nadal, Reis, etc. Els títols que vos anomenaré a continuació no són massa coneguts, però aquí està el vertader valor del meu treball. Llegir-ne alguns, informar-me, per a després, poder fer unes indicacions a aquells que, com vosaltres, pugueu estimar de llegir la present columna. Perquè informar-vos sobre els reconeguts best-sellers no té mèrit, des del punt de vista de que ja ens informen, dia rere dia, tots els mitjans.

Una novel·la curta, però plena d'inquietuds i il·lusions és "La casa gris" de Josefina Aldecoa. Un dibuix de l'Espanya del anys 50 on una xica viatja a Londres, perquè simplement és la curiositat i l'impuls de fer quelcom per gust i llibertat allò que l'arrossega fins a una de les principals capitals del nostre continent; es tracta, a més, d'una novel·la rescatada del temps, que surt i ens aplega a la llum ja endinsats en el segle XXI. Conta la història inquieta d'una

dona d'ací en la dura postguerra de Londres, sota l'ombra de la pèrdua de moltes coses que ni tan sols eren una il·lusió, ací, dins una altra llarga postguerra. Una història de postguerres tan diferents com paregudes, tan similars com distants.

Albert Sánchez Piñol és més que res conegut per una bona obra de ficció, la pell freda (una obra de molta ficció), però a banda de poder llegir l'obra d'abans jo vos aconsellaria Pandora al Congo que editada en català - a La Campana - i en castellà - a l'Editorial Summa-, com el llibre que abans vos anomenava que va aconseguir tant d'èxit en la seua llengua original, el català que, també, va ésser publicat en castellà, despertant, en tots dos casos, sempre, bones crítiques. Unes obres que supuren entrete-

niment amb qualitat literària, cosa que no és massa freqüent aglutinar. Pandora al Congo, és una novel·la plena de històries dins ella mateix. Una vida que aglutina altres escenaris que, només una de les plomes de la ficció catalana - de les més fermes - ens pot apropar d'una manera inèdita.

José Saramago acaba d'aterrar de nou, a les llibreries amb la seva darrera suposició, "Las interminencias de la muerte" en Alfaguara i és que, vos heu preguntat què faríeu de viure en un lloc on la mort només aparegués de tant en tant?. La reflexió ens obre tot un univers.

Grijalbo és una editorial que sol apostar per bones plomes tot i que no sempre són, per desgràcia, correspostes amb grans vendes "Tras la huella del hombre rojo" de Lorenzo Mediano, novel·la que conta les aventures i que recorda el temps en que els homes pintaven a les parets de les coves allò que feien. Una aventura tan contundent com les de Jean Manuel amb la seva particular sèrie amb les aventures que arranquen amb "El clan del oso cavernario".

I si vos agraden aquest tipus de literatura caldria que vos apropessin a una de les últimes aventures, dins l'edat de pedra, de l'editorial Summa amb la ploma, més que qualificada, de Juan Luís Arsuaga que, ara, ens sorprèn amb la novel·la, tot un repte literari (almenys per a ell) "Al otro lado de la niebla".

Seguireu informats.

laveudebenicarló

canvia d'adreça electrònica

laveubenicarlo@terra.es

laveudebenicarlo

La sequera (2)

Les generoses pluges dels darreres dies no ens han de confondre, les reserves hidrològiques són molt més baixes que les d'un any mitjà. Són el 42,2% de la capacitat dels embassaments estatals, un 0,5% més que la setmana passada i 15,3% menys que 2004 per aquestes dates. Ha plogut bastant però 2005 encara és l'any més sec des de 1941. La percepció socio-mediàtica de la sequera no coincideix amb la realitat hidrològica.

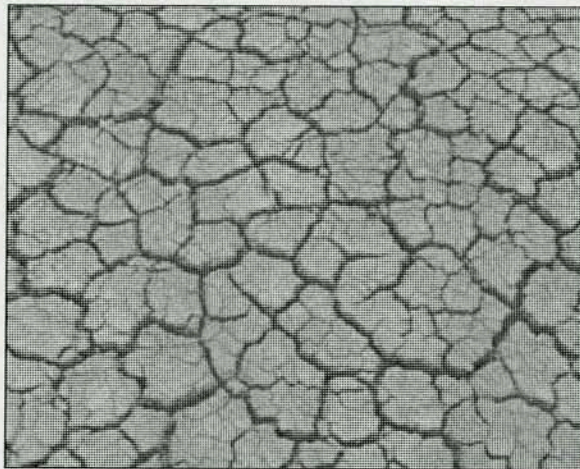
La sequera té diverses etapes: comença com un fenomen meteorològic -reducció de precipitacions-, manifesta els seus efectes de forma gradual en la disminució de les reserves hidrològiques -embassament i aigües subterrànies- per a l'agricultura i, després, pel subministrament a les ciutats. Aleshores, la sequera és un fenomen meteorològic, però també està en funció de la planificació dels recursos hídrics i de les demandes agrícoles i urbanes d'aigua.

Exceptuant la regió cantàbrica, els Pirineus i la façana atlàntica peninsular, la resta d'Iberia té un clima mediterrani amb diverses varietats segons la latitud i la continentalitat. Allò més característic del clima mediterrani és un estiu sec i una gran irregularitat pluviomètrica anual. L'estudi de sèries pluviomètriques documentals -arxius, rogatives- o dendrològiques -estudi dels anells dels arbres- demostren que l'alternança de períodes secs i plujosos és una característica dels climes mediterranis peninsulars des de fa molts anys. El govern espanyol de 1850 convocà un concurs per analitzar les causes de les sequeres de Múrcia i Almeria. Alguns encara recordaran la "pertinaz sequía" del Nodo franquista i que el dictador combatia inaugurant pantans.

A partir les sèries pluviomètriques quantitatives, es constata que les sequeres tenen cicles de 4 i 6 anys de durada, encara que també hi ha anys secs aïllats. Els darreres períodes secs han sigut els de 1980 - 1984 i 1990 - 1995. Les sequeres poden afectar a tota la península (ibèriques) o sols al sud-est peninsular. El temor del govern i dels agents econòmics és que 2005 vingui seguint per tres o quatre anys secs. L'anàlisi dels mapes sinòptics ("mapes del temps") dels períodes secs mostra una relació directa entre la sequera i la instal·lació d'anticiclons sobre la península, sobretot a la tardor i la primavera. Durant aquestes estacions, la península és escombrada per un seguit de borrasques que entren per l'Atlàntic i porten pluges abundants. Però si es situa un anticicló, les bloqueja i impedeix les pluges. Aleshores, les sequeres es produeixen si hi ha una absència significativa de pluges a la primavera o a la tardor.

Les causes dels períodes secs no estan aclarides. S'han relacionat amb els cicles de les taques solars o

amb fenòmens meteorològics com l'ENSO. El nombre de taques solars varia en cicles d'uns onze anys. Un màxim de radiació solar, coincident amb el nombre més alt de taques, causaria l'increment del règim anticiclònic. Hi ha períodes de sequera que sí coincideix amb un màxim de taques, per exemples l'interval 1980-84, però altres ho fan al contrari com 1992-95. L'ENSO, sigles de El Niño i Oscil·lació del Sud és un cas de connexió a distància de fenòmens meteorològics, característic del Pacífic sud. Quan a les costes asiàtiques hi ha pressions atmosfèriques baixes i moltes pluges, a Amèrica del sud dominen les pressions altes, temps sec i a la costa arriba un corrent d'aigua freda nomenat "El Niño" perquè sol aparèixer a Nadal. La situació contrària coincideix amb l'arribada a les costes sud-americanes d'un corrent marí càlid nomenat "La Niña". Diversos investigadors han trobat una relació entre la fase de "El Niño" i els períodes de sequera, especialment, del sud-est peninsular. Tanmateix, cal assenyalar que hi ha excepcions. El clima és un sistema molt complex i la seva

dinàmica vindrà determinada per una combinació de molts factors.

Un any tant sec com aquest 2005 és perfectament "normal" pel clima mediterrani. No indica res sobre el canvi climàtic que, segurament, s'està produint. Però diversos programes informàtics de simulació climàtica pronostiquen que la façana mediterrània peninsular sofrirà una important davallada en les precipitacions, tal com conclou un estudi publicat recentment a la revista Science.

La sequera es deu a la poca capacitat d'embassament i no hi ha prou reserves quan es redueixen les precipitacions? Hi ha més de 1300 grans embassaments amb una capacitat total de 53252 hectòmetres cúbics, la major per habitant del món. Aleshores, no podem responsabilitzar de la sequera a la manca de capacitat d'emmagatzematge hidràulic ni a la reducció cíclica de precipitacions, previsible i característica del nostre clima.

Caldrà fixar-nos en els usos de l'aigua i el seu creixement. L'agricultura consumeix el 80% de l'aigua. Hi ha 3,5 milions d'hectàrees de regadiu, algunes d'elles amb cultius excedents com el cotó, panís o alfals. La resta de l'aigua es reparteix entre el consum residencial i l'industrial. L'increment d'habitatges ha sigut els darrers anys molt gran, sovint de tipus unifamiliar que gasten més aigua. Les conduccions a les ciutats perden entre el 10% i el 40% d'aigua.

Tenim el clima que tenim i molts pantans, cal fer un ús molt més eficient de l'aigua que hi ha.

Pere Bausà

C.D. Borriana, 2 - C.D. Benicarló, 1

text GREGORIO SEGARRA

Després de la victòria contra l'Alboraia per 2-0 en la jornada anterior, en partit jugat a l'"exili" peníscolà, gràcies a l'amabilitat de la directiva i alcalde de Peníscola, el qual no vam poder contar al seu degut temps per problemes tècnics aliens a la nostra voluntat, el juvenil benicarlando viatjava a Borriana, un dels gallets de la categoria, amb la intenció d'aconseguir alguna cosa positiva que els permetera remuntar posicions en la classificació i així intentar enganxar-se a la zona alta. Durant el temps regla-

mentari va semblar que així seria, però ningú comptava amb que "fins a la cua tot és bou", i un partit que en el minut 80 estava guanyat, al final va acabar perdent-se per 2-1. El gol de Juanjo en el 80' va ser neutralitzat pels locals en el 89' i el 96'. Va ser marcar el gol de la victòria els borrianencs i xiular el final l'àrbitre. Una nova ocasió perduda, per la mínima, com quasi totes, però perduda al cap i a la fi. Jornada a jornada els de dalt es van escapant i, per si no fos poc, a la plaga de lesions i baixes, per diversos motius, de l'equip ara sembla que li haurem d'afegir la d'Alberto Gumbau que, segons ens confirmava el vicepre-

sident del club, no vol tornar a jugar amb el Juvenil i, ja confirmada, del capità Víctor Esbrí, que s'incorpora al primer equip. Per altra banda, caldrà estar a l'expectativa per si finalment es confirmen els insistents comentaris que parlen de la formació d'altre juvenil la pròxima temporada sota el sostre del Benicarló Base Futbol.

Alineació del C.D. Benicarló Juvenil: Jorge, Fuentes, Víctor González, Ortí, Emilio, Jordi, Hèctor (Juanjo 60'), Alex (Eloy 95'), Óscar (Pío 88'), Marcos i Albert (Víctor Esbrí 50')

XV MARXA CICLISTA DE LA SOLIDARITAT

AGARREU LA BICICLETA I AFEGIU-VOS!

ENS FA FALTA TOT BENICARLÓ PER FER UN MON MÉS JUST

VOS ESPEREM!

DIUMENGE 20 DE NOVEMBRE

Lloc: Plaça Sant Bartomeu a les 12.00 h

El Construccions Malloms cap a Quart

text C.H.INDRET PENÍSCOLA

Després de la contundent victòria del Construccions Malloms CB Benicarló amb el Massamagrell Bàsquet (95-47) com a rival, l'equip entrenat per Manolo Llorach visita diumenge (17 hores) el CB Quart B, conjunt que aquesta setmana va tornar de la difícil pista del Salvia SL Onda amb una victòria (70-74). El bon moment de forma del pivot Carlos Miravet (23 punts i 14 rebots) serà una de les armes dels benicarlandos per a buscar la victòria.

Manolo Llorach, tècnic del Construccions Malloms, està satisfet per la contundent victòria de diumenge: "Vam eixir molt concentrats des del principi i el bon parcial del primer quart (29-14) ens va donar moral. A partir d'ahí vam saber estar concentrats la resta del partit i mai vam relaxar-nos". Jugadors poc habituals com l'aler Román Hortas (14 punts en 13 minuts) van tenir el seu protagonisme.

L'aler Montxo Cornelles serà l'única baixa a la qual Jorge Lara haurà de fer front per tractar d'aconseguir

la primera victòria per al CB Benicarló B, que juga dissabte (17.15 hores) a la pista de l'Alternativa Bàsquet Torrent. Els benicarlandos no van poder amb el Bàsquet Alaquàs (67-90), tot i la millora que setmana a setmana s'aprecia en l'equip.

Després de caure a mans del Bàsquet Paiporta, el Júnior A de Vicent París visita aquest cap de setmana el UPV Escolapios. El Júnior B de Javi Comes, per la seua part, viatja fins a la pista dels Joves L'Eliana B amb la clara intenció d'esborrar la clara derrota de diumenge al matí amb, precisament, el primer equips dels Joves L'Eliana com a rival (30-108).

En Iniciació al Rendiment el Cadet A de Carlos Martínez i l'Infantil de Sergio Oms van compartir rival a casa, però no resultat. El conjunt cadet va perdre amb Amics del Bàsquet (38-96), mentre que l'equip infantil va superar els de Castelló (63-60). Aquest cap de setmana el Cadet A visita el CB Alginet, mentre que l'Infantil jugarà a la pista del CB Escolapios.

XXII Mitja Marató de Castelló

text C.A BAIX MAESTRAT

El diumenge passat es va disputar la 22ª Mitja Marató de Castelló amb una bona assistència d'atletes del Club Atletisme Baix Maestrat. En categoria Señor Abel Bellés va fer el 13è amb un temps d'1h:16', el 15è Ignacio Ramia, seguit de Felipe Blázquez, en categoria Veterà B Jesús Flores va acabar el 1ª posició i en 13ª Javier Domínguez.

Cal esmentar l'ajuda que Neumáticos Polito done a l'equip Senior-Absolut Masculí del CA-Baix Maestrat patrocinant les seues eixides esportives.

També es va córrer el XXIV Cross de Vinaròs amb una més alta participació dels atletes del Baix Maestrat. Per categories en Cadet Masculí Iñaki Giner va fer 4t, seguit en 8è lloc lousseff Bauohu,

en 20è Nacho Violatt i el 22è Guillem Esteller. En Cadet Femení la 10ª Cristina Ferrando. En Juvenil Masc. El 4t Hassan Auazik. En Infantil Femení la 4ª Carmen Melet i la 6ª Jessica Lores. En Infantil Masculí a destacar el primer lloc de Fco. Ferrer, seguit de Fco García i de Javi Giner. En Aleví Femení 1ª Fiorella Chiappe, i la 4^a P. Alberich i la 6ª Ghizlan Barauhu. En Aleví Masculí 1er. Tatan Vidal i 3er Marcos Año. En Benjamí Fem. La 2ª Mar Melet i en Masculí el 4t Jaber El Kayat i el 6è D. Alberich. En Senior Masculí el 5è de Javier de la Fuente i en Veterans 1er. Agustín Pérez, 2n. José M. Valls, 4t. Agustín Querol, 5è Gerardo Serrat i 6è Sebastián Vidal

BM Comenius 29 - INDRET 15

text C.H. INDRET BENICARLÓ

Un altre partit de temporada el disputat per l'equip sènior del club. Aquesta volta va ser en València davant del co-líder el BM Juan Comenius. Partit amb moltes baixes per part del Benicarló, on va faltar tota la primera línia per lesions i causes personals.

La primera part va ser molt disputada amb diferents alternances al marcador i on se li va plantar cara a un dels millors equips de la categoria de tal forma que es va arribar al descans amb un gol de desavantatge.

En la segona part es van notar les absències i el cansament, la qual cosa va permetre que el líder se n'anés en el marcador. L'equip benicarlando a més a més no va trobar la forma de parar al numero 7 de l'equip de casa, el qual ens va desbordar en totes les accions d'atac aconseguint la meitat dels gols del seu equip.

Aquesta derrota no és massa important i l'equip segueix en la línia de donar minuts a tots els jugadors del planter especialment als més joves els quals van aconseguir marcar una jornada més.

Cap a Onda G2

text C. N. BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló es va desplaçar dissabte passat 12 de novembre a la piscina municipal d'Onda per a disputar la primera jornada de la lliga G2. Un inici de lliga on destacaríem els vuit segons llocs aconseguits, dels deu possibles, i que van ser claus per a que l'equip donés una imatge de solidesa. Per individual femení va destacar Raquel Fabregat amb dos segons llocs en 100 m braça i 200 m esquena i en masculí Carlos Fuente Merino amb dos segons llocs en 100 m braça i 100 m esquena. L'equip masculí A i B va aconseguir la 2a i 3r plaça en 4 x 100 m lliures i l'equip femení un 2n lloc en la mateixa modalitat. I encara que es van resistir els 1r llocs, en general els cronos van ser molt bons i a vegades molt ajustats del que és tan sols un avís del que estan disposats a donar esta temporada tots els nadadors i nadadores.

I finalitzada la jornada de dissabte, diumenge va continuar l'equip G-1, amb els joves nadadors i nadadores, que van ficar moltes ganys en l'aigua i no menys il·lusió.

Reunió del Mero

Divendres passat, dia 11 de novembre, va tenir lloc l'assemblea ordinària del club de pesca esportiva "El Mero" de Benicarló amb una assistència d'un poc més de 30 socis. En la mateixa es van aprovar alguns canvis, sobre les puntuacions dels concursos, també es va acordar el deixar encebar i augmentar 1 Euro la quota a tots els socis, a més que la dels sènior fora de 2Euros.

El Diumenge dia 13 es realitzà el menjar de germanor en el restaurant El Cortijo de Benicarló on es van presentar les noves dames del club per a la temporada 2006, sent la Madrina Maria Moros, Dama sènior, Ainoa Saura (que serà presentada per aquest club com dama per a les festes patronals), Dama juvenil, Andrea Any, Dama infantil, Julia Redón, que van prendre el relleu de les dames sortints, Madrina, Patricia Jiménez, Dama juvenil, Mª Del Mar Marzá i Dama infantil Marta Albiol agraint-los a totes elles la col·laboració en aquest any que ens han representat.

Després del menjar es va donar pas al lliurament de trofeus del concurs de ronsa i les finals d'infantil, juvenil, Vario Sènior i Selecto Sènior i així vam passar una bona vesprada plena de cordialitat i germanor. Agraïm als diferents presidents d'altres entitats esportives i a l'alcalde per acompanyar-nos en aquest menjar i lliurament de trofeus.

Meteosat

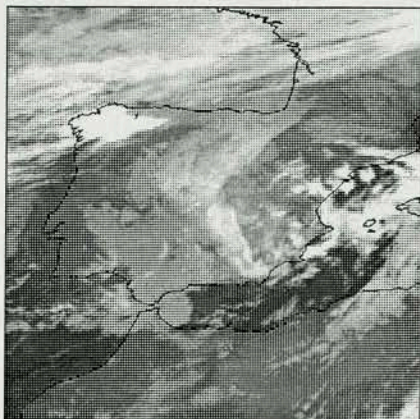
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ho deia Don Hilarión: "Hoy las ciencias adelantan que es una barbaridad, que es una barbaridad". Sí senyor, la junta directiva del Vinaròs, a la vista de les previsions meteorològiques de gota freda que amb tanta precisió sol emetre el satèl·lit meteosat, va decidir que convenia ajornar el clàssic comarcal. El camp tot enfangat, la taquilla perduda, el Benicarló en hores baixes i la sèpia amb pataques a fer punyetes. Perquè tal i com van fer la temporada anterior, els vinarosencs tenien prevista una jornada ben particular amb esmorzar, dinar (a base d'un guisote de tubèrculs i cefalòpodes) i entrada al matx al mòdic preu de vint euros, vint. Dijous passat tothom hi va estar d'acord. Diumenge de tarde havia de ploure i el partit no es podria jugar. Als nostres ja els venia bé després de tres o quatre setmanes sense poder-se entrenar en el seu terreny de joc i als altres, per les causes abans esmentades, encara els venia millor. I això és el que hi ha, no en sé res més. Poques vegades m'ha passat una cosa així.

A hores d'ara no puc fer ni acrobàcies literàries amb el resultat que, en realitat, és l'únic que haguera pogut fer d'haver-se disputat el partit. Ja fa molts anys que no vaig al camp del Vinaròs a vore el Benicarló, des d'aquell any que una colla de jovenelos d'ací van amollar al mig del terreny de joc una carretilla de masclets. No se m'ha perdut res per allà. Ens van maltractar i ens van dir de tot, amb raó. No se'n va muntar una de grossa perquè deu haver Déu. I vaig decidir que mai més. De tota manera, tot depén. No sé, hi ha molts condicionants. Igual hi ha any que

nosaltres anem molt bé i ells no tant o que he acabat de dinar i estic content en el sentit més pejoratiu de la paraula. Vaja que no, no ho puc acabar d'assegurar que no haguera anat. No sóc tan dràstic en aquestes resolucions com el meu amic P. E. que cap allà els anys setanta va decidir

que no tornaria mai més trepitjar les grades del Servol, encara que el Benicarló hi fera de local. Sempre m'ho conta. Davant d'ell a César (César Calvo) li van pegar una puntada de peu de tal magnitud que va haver de ser enretirat amb llitera i va poder sentir com dos aficionats locals deien amb sorna una cosa semblant a "dixeu-lo, dixeu-lo, que encara es menege!". I el pacífic de P. es va rebotar i es va barallar i quan se'n va anar va fer com Luis Miguel Dominguín a la plaça de bous de Saragossa: es va llevar les espanyes i se les va espolsar per no endur-se cap a casa ni un granet de sorra d'aquell territori que no pensava xafar mai més en la seua vida. I com aquesta, mil.

El derbi en qüestió, si el tiempo no lo impide, es verificarà el proper dia quatre de desembre que, pel que siga, es comprén que no hi havia previst disputar cap partit. Tant de bo faça bona hora i se n'atipen tots els vinarosencs de sèpia amb pataques (segur que serà més pataques

amb sèpia), que facen bona cosa de diners a la taquilla i que els guanyem per, si pot ser, una bonica golejada.

Ara però el que cal fer és pensar en el partit de diumenge vinent. Ens visitarà el potent Nules CF, que porta una ratxa de ni se sap quants partits sense perdre. Ací s'acabarà la ratxa i s'acabarà tot. A més ara, pobra gent de la Plana, es deu trobar òrfena espiritualment parlant després de la marxa a Múrcia del bisbe Reig Pla i és segur que els jugadors nulers deuen estar profundament afectats, com tots nosaltres futurs feligresos de la diòcesi de Segorbe-Castellón, pel trasllat a terres tan llunyanes però tan germanes de qui ha estat guia i nord i principal abanderat de la defensa de de... les llibertats i el decòrum. D'acord, me n'he passat i això últim ho he hagut de colar amb calçador però és que me n'alegro que aquest bon home se n'haja anat prop del seu poble, a més, allà podrà parlar castellà sense cap remordiment de consciència i estarà encara més prop de Madrid i podrà anar a manifestar-se totes les setmanes si li ve de gust. Bon viatge.

Aclarit aquest darrer extrem només recordar que Xoco continua a la recerca d'un davanter que -quina obvietat- marque gols i que complemente la ingent tasca que a hores d'ara realitzen tant Raül Martínez com Julve. El president ha desistit però de buscar un central i ha incorporat al primer equip el juvenil Víctor Esbrí, que haurà de guanyar-se el lloc en l'eix de la defensa amb el permís dels joves Cristian Masip i Laio Burriel.

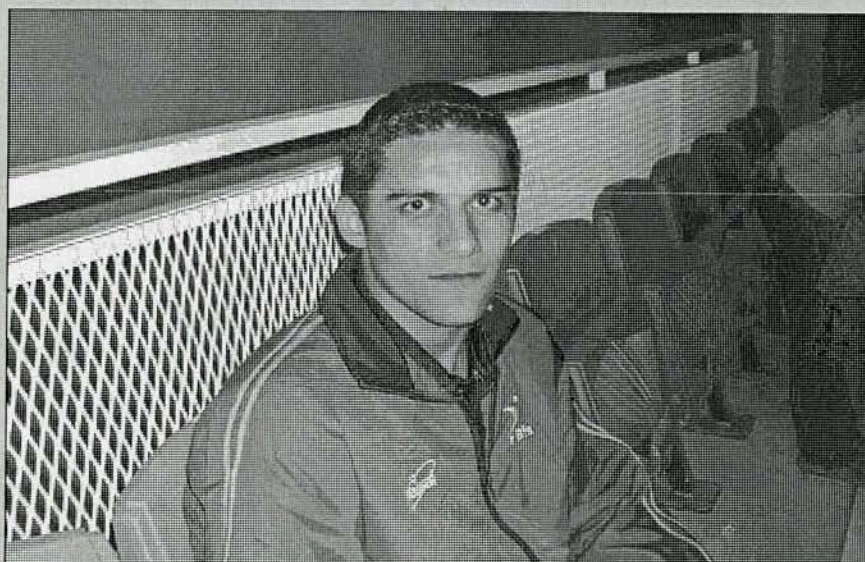
Del monòleg amb què em va obsequiar dimarts P.C. no val la pena fer cap referència.

Au, ja està. Les quaranta línies.

Desfeta del Benicarló Grupo Poblet a Lugo davant el Barcel Euro Puebla (8-2)

text i foto JAVI PAU

Tal com sona. Desfeta del nostre equip en terres gallegues. Dolentíssim partit el dels homes de Taxio que es va saldar en una derrota escandalosa que ningú esperava. L'equip ja es va vore algo tocat el dia del Fiat Carnicer de Torrejón a casa però tots confiavem en una recuperació de l'equip contra el Barcel Euro Puebla. Més encara, sabent que els gallecs afrontaven el partit amb dues baixes molt importants com eren les de Seco (ex de Platges de Castelló) i Pedrinho (un dels golejadors de la categoria). Pel Benicarló encara no va poder jugar Giba, el nou jugador brasiler. El cinc inicial de l'equip cadufero el van formar Bortolotto, Vadillo, Crispi, Óscar Redondo i Merino. L'equip local va arribar a tindre un parcial de 7-0. Mostra del despropòsit de l'encontre és el gol en pròpia porta que es va fer Chelete. Els dos gols benicarlandos els va marcar Ócar Redondo. Ara ja a pensar en el proper partit a casa

Giba, el nou brasiler encara no va poder jugar

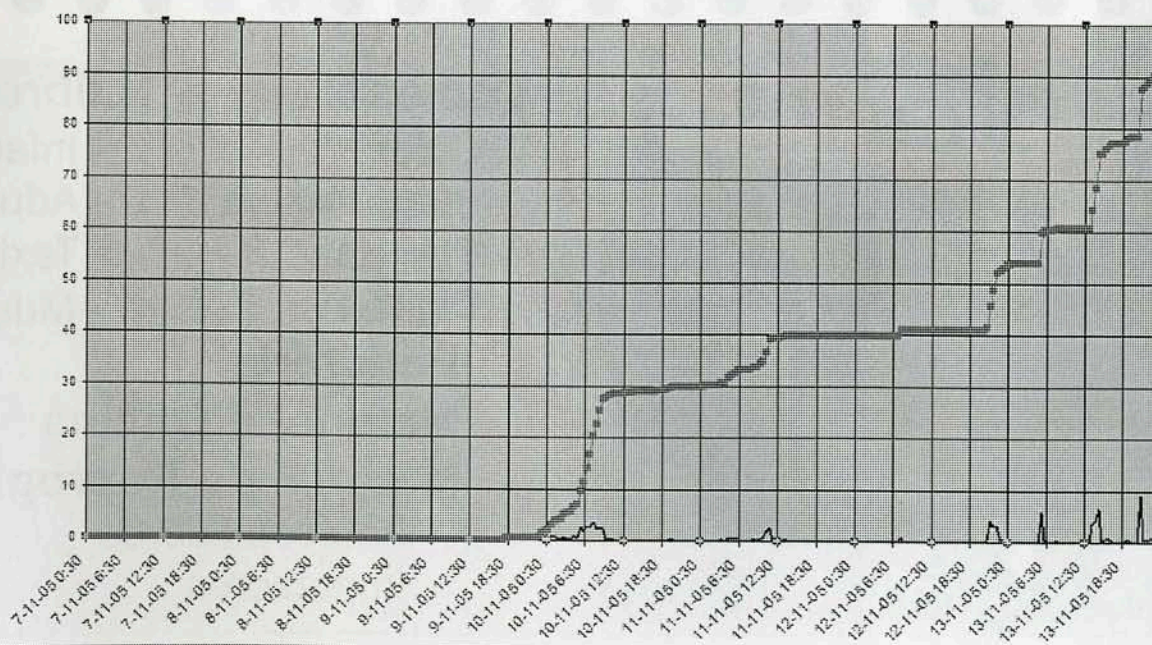
davant un difícil rival com és el Lobelle de Santiago que arribarà a Benicarló com a segon classificat. De ben segur que l'afecció es bolcarà una vegada més amb l'equip per a intentar sortir d'aquest mal moment.

De la resta de la jornada cal destacar el triomf de Platges de Castelló davant Boomerang Interviú en un vibrant encontre (7-

4); la golejada del Lobelle, proper rival del Benicarló Grupo Poblet, al DKV Saragossa (6-0); la derrota a casa per golejada del MRA Gutarra de Navarra davant del coliste Albacete (1-6), i la derrota també del Polaris a casa contra Caja Segovia (3-5). Després d'aquesta jornada, el Benicarló Grupo Poblet es situa en desena posició a la classificació.

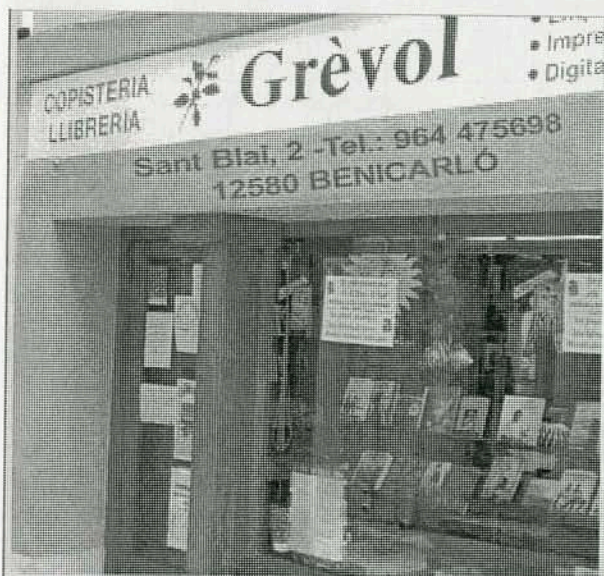
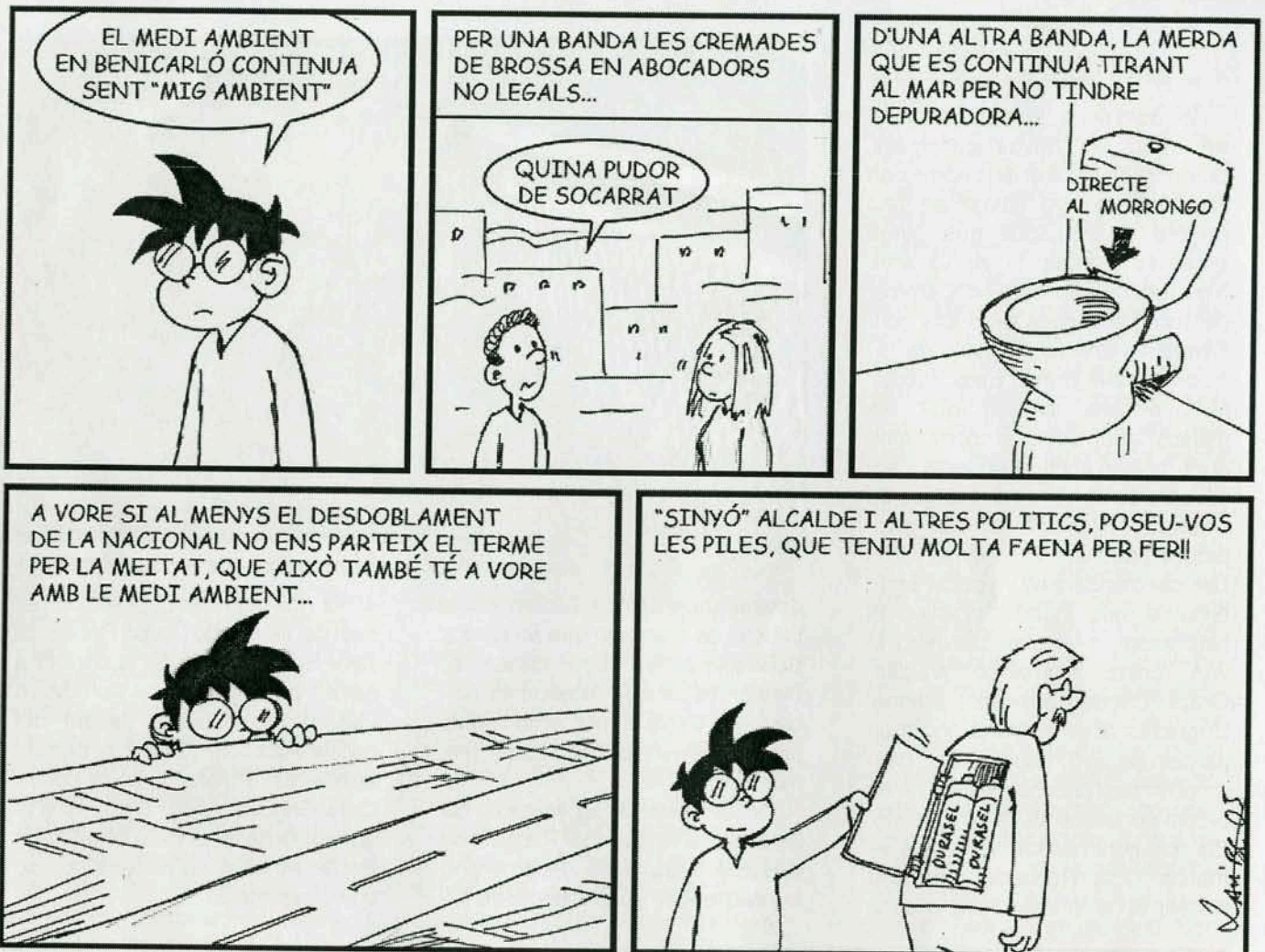
Pluja acumulada (l/m2)

METEOMAESTRAT Setmana de pluja

Per Xavi Burriel

Mig-ambient

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria**Material d'Oficina****Material de Reprografia**

- Fotocopiadores
- Impresores